

SENTENTIAE, CH. XXXII, PARS II

Practice and Review #1–6, 15

1. Prīmō illī trēs rīdiculī nē mediocria quidem perīcula fortiter ferre poterant et ūllum auxilium offerre nōlēbant.
 2. Maximē rogāvimus quantum auxilium septem fēminae adferrent et utrum dubitārent an nōs mox adiūtūrae essent.
 3. Dēnique armīs collātīs, imperātor prōmīsīt decem mīlia mīlitum celerrimē discessūra esse, dummodo satis cōpiārum reciperent.
 4. Paria beneficia, igitur, in omnēs dignōs cōferre māvultis.
 5. Haec mala melius expōnant nē dīvitiās minuant aut honōrēs suōs āmittant.
 6. At volumus cognōscere cūr sīc invīderit et cūr verba eius tam dūra fuerint.
15. He wishes to speak as wisely as possible so that they may yield to him very quickly.

Sententiae Antiquae #10–16

10. Cōnsiliō melius contendere atque vincere possumus quam irā. (Publilius Syrus.)
11. Optimus quisque facere māvult quam dīcere. (Sallust.— **māvult quam = magis vult quam.**)
12. Omnēs sapientēs fēliciter, perfectē, fortunatē vīvunt. (Cicero.—**perfectus, -a, -um, complete.**)
13. Maximē eum laudant quī pecūniā nōn movētur. (Cicero.)
14. Sī vīs scīre quam nihil malī in paupertāte sit, cōnfer pauperem et dīvitem: pauper saepius et fidēlius rīdet. (Seneca.)
15. Magistrī puerīs crustula dant ut prīma elementa discere velint. (Horace. — **crūstulum, -ī, cookie.**—**elementum, -ī.**)
16. Sī vīs mē flēre, dolendum est prīmum ipsī tibi. (*Horace. — **flēre, to weep.**)